

Druk BRM.....⁵¹/2018

Projekt z dnia^{14.03.2018 r.}

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W ŁODZI
z dnia.....

w sprawie nadania skwerowi nazwy Aliny Margolis-Edelman

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 i 2232 oraz z 2018 r. poz. 130), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1. Skwerowi bez nazwy, zlokalizowanemu na działce o numerze 480/12 w obrębie S-1 nadaje się nazwę:

skwer Aliny Margolis-Edelman.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Łodzi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego.

Przewodniczący

Rady Miejskiej w Łodzi

Tomasz KACPRZAK

Projektodawcami uchwały są:

Margonata Mariacka-Cudak
Margonata Morko-Lednicka

Projekt zgodny z przepisami prawa
opiniuję pozytywnie
pod względem formalno-prawnym

RADA PRAWNY
Łd-M-1632
Gajewski
Łukasz Gajewski

Uzasadnienie

Alina Margolis-Edelman – lekarka i działaczka społeczna. Urodziła się w 1922 roku w Łodzi, w żydowskiej rodzinie, zasłużonej dla miasta. Jako kilkuletnia dziewczynka stała się pierwowzorem Ali ze słynnego *Elementarza* Mariana Falskiego, zaprzyjaźnionego z jej matką Anną.

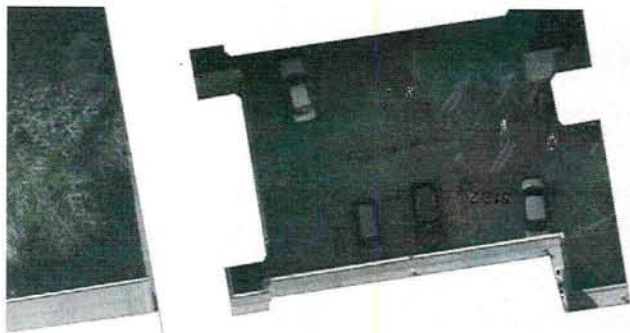
Po wybuchu II wojny światowej i rozstrzelaniu męża przez hitlerowców w 1939 r., Anna Margolis przeniosła się wraz z dziećmi do Warszawy, gdzie zostali przesiedleni do getta. Alina pobierała nauki w Żydowskiej Szkole Pielęgniarek. Brała udział w powstaniu w getcie, a później w powstaniu warszawskim, za co została odznaczona Krzyżem Walecznych. Udając sanitariuszkę Czerwonego Krzyża, wyniosła z płonących ruin stolicy Marka Edelmana – przyszłego męża. Wspomnienia z tego okresu opisała w wydanej w 1994 roku *Ali z elementarza* – tytuł lektury nie zdradza jej treści, na którą składają się dramatyczne historie wyborów moralnych okresu Zagłady.

Po wojnie Alina Margolis-Edelman wróciła do Łodzi, gdzie skończyła medycynę i pracowała jako pediatra oraz prowadziła działalność badawczą. Jej syn Aleksander wspomina: „Była wciąż zajęta. Albo organizowała poradnie i kolonie dla dzieci cukrzycowych, albo poradnie nerkowe dla dzieci, albo pisała prace naukowe i wyjeżdżała na stypendia”. Po odbyciu staży we Francji, stała się prekursorem leczenia cukrzycy u dzieci. Założyła ośrodek leczenia cukrzycy dziecięcej w Rabce, a także poradnię dla dzieci z chorobami nerek. Była nadzieją polskiej pediatrii, jednak na fali antysemitycznej kampanii rozpętanej w 1968 roku nie została dopuszczona do obrony habilitacji. Zdecydowała się wyjechać wraz z dziećmi do Francji, gdzie budowała karierę od zera, zaczynając od monotonnej pracy laborantki analizującej krew szczurów i biorąc nocne dyżury, by utrzymać rodzinę. We Francji zaangażowała się w działalność społeczną w organizacji Lekarze bez Granic – wszystkie urlopy wykorzystywała na wyjazdy w zapałne miejsca. Po 1980 roku współtworzyła organizację Lekarze Świata. Pracowała m.in. w Wietnamie (gdzie wylądowała z morza uchodźców, tzw. *boat people*), Czadzie, Afganistanie, Salwadorze, Bośni i Hercegowinie (na Bałkanach współtworzyła ośrodek pomocy ofiarom gwałtów). Organizowała także zagraniczne staże dla polskich lekarzy i wspierała polską opozycję demokratyczną.

Pełniła funkcję prezesa Association Cahiers Littéraires, pierwszego wydawcy kwartalnika „Zeszyty Literackie”. W 1991 roku założyła Fundację Dzieci Niczyje (dziś: Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę), w której władzach zasiadała do śmierci. Otrzymała od dzieci Order Uśmiechu. Od kilku lat osobom zasłużonym w pomocy krzywdzonym dzieciom przyznawana jest Nagroda im. Aliny Margolis-Edelman. Zmarła w Paryżu w 2008 roku.

W Łodzi, gdzie się urodziła ta wybitna kobieta nie została upamiętniona, co niniejszą uchwałą poprzez nadanie skwerowi imienia Aliny Margolis-Edelman, Rada Miejska w Łodzi pragnie naprawić.

*Małgorzata Wajadowska - Jędrzejko
Mięsożonek Modus - Ludwiczka*

480/11

480/12

480/7

482/23

482/9

453

452

454/3

513

477/2

Kilinskiego

